

Łódź, dn. 23.04.2018r.

Urząd Komunikacji Elektronicznej
ul. Geldowa 7/9
01-211 Warszawa

**Sprawa: Stanowisko konsultacyjne dotyczące projektu decyzji w sprawie
DHRT.WWM.6171.74.2016**

Na wstępie pragniemy podkreślić, że tak dotychczas jak i w dalszym ciągu niniejszego postępowania prowadzonego przez Prezesa UKE z wniosku Stowarzyszenia TVSat-364 (dalej „Wnioskodawca”), naszym jedynym celem jest spowodowanie by tak Wnioskodawca jak i każdy kolejny przedsiębiorca telekomunikacyjny (dalej „PT”) miał obowiązek użytkować istniejące w zasobach naszej spółdzielni nie w pełni wykorzystane instalacje telekomunikacyjne, zamiast budować nowe. W naszym odczuciu nie jest dopuszczalnym, by przy istnieniu wolnych i dostępnych do wykorzystania instalacjach telekomunikacyjnych PT miał w praktyce nieograniczone prawo do budowania kolejnych instalacji, skoro może świadczyć usługi bez ich budowy.

Zgoda na budowę kolejnych instalacji telekomunikacyjnych, przy niepełnym wykorzystaniu obecnych spowoduje w naszym odczuciu niebezpieczny precedens, na który będą powoływać się kolejni potencjalni wnioskodawcy, domagając się identycznego dostępu. Cieszymy się więc, że w tym duchu Prezes UKE przedstawia kolejny projekt decyzji o dostępie do nieruchomości z naszych zasobów mieszkaniowych (dalej „Projekt”). Nie jest on jednak w naszym odczuciu wystarczający.

Przede wszystkim pragniemy zwrócić uwagę na jedną podstawową kwestię. W najnowszym Projekcie Prezes UKE ostatecznie ustalił w jakiej technologii Wnioskodawca zamierza świadczyć usługi. Pomimo wskazywania przez Wnioskodawcę wcześniej dość niejasno informacji o chęci wykorzystywania technologii światłowodowych, wydaje się, że Wnioskodawca wycofał się z tego w sytuacji, kiedy zostało jasno udowodnione, że tego typu kable (technologie) w zasobach naszej spółdzielni są wykorzystywane i prawdopodobnie możliwe przez Niego do współużytkowania. Cieszymy się jednak, że po tak długim czasie zostało bezsprzecznie określone o co tak naprawdę prosi Wnioskodawca, bo dopiero teraz istnieje rzetelna podstawa do rozpatrzenia sprawy.

Prezes UKE najnowszy Projekt oparł wyłącznie na dostępnych i możliwych do wykorzystania instalacjach telekomunikacyjnych, co ważne: rozumianych jako kable telekomunikacyjne znajdujące się na budynkach będących przedmiotem Projektu. Uważamy to za błąd, który rodzi kolejne poważne problemy.

Przede wszystkim zdaje się istnieć rozbieżność w zbieranych danych i w wyciąganiu wniosków przez Prezesa UKE na ich podstawie. Na 21 i 22 stronie Projektu widnieje podsumowanie odpowiedzi PT na pytania Prezesa UKE o możliwości udostępnienia swojej infrastruktury telekomunikacyjnej. Jeśli podsumowanie w tym miejscu opiera się na całości otrzymanych odpowiedzi od PT, to widać tu pewien problem, który należy wyjaśnić.

Na przykład PT Toya sp. z o.o. odpowiedziała raczej na pytanie czy istnieje możliwość współużytkowania jej kanalizacji pionowej (ruraru PCV w budynkach) w celu ułożenia w niej nowych przewodów przez Wnioskodawcę. Nie odpowiedziała jednak na pytanie, w jakiej części istniejące kabla (które wypełniają jak się okazuje z odpowiedzi w 100% ruraru pionowy) są użytkowane, a w jakiej nie. Toya sp. z o.o. lata temu była jedynym (poza operatorem narodowym) dostawcą usług telekomunikacyjnych w zasobach naszej spółdzielni. Nie dziwi więc fakt 100% wypełnienia ich budynkowej kanalizacji pionowej, skoro świadczyli usługi dostępu do telewizji praktycznie każdemu spółdzielcy. Jednak rosnąca od lat konkurencja na rynku usług telekomunikacyjnych z pewnością zmieniła fakt pełnego wykorzystania istniejących kabli telekomunikacyjnych. A kable te, to kable koncentryczne, czyli taki typ jaki był poszukiwany przez Prezesa UKE w celu ich ewentualnego wykorzystania przez Wnioskodawcę.

Wniosek: prosimy o ustalenie, czy istnieje możliwość wykorzystania części istniejących kabli koncentryczne PT Toya.

Z drugiej strony pozostali PT na stronach 21 i 22 informują przede wszystkim o tym, że posiadają sieć telekomunikacyjną zbudowaną w danej technologii (rozumianej jako typ wykorzystywanego kabla), ale w większości nie informują o zajętości ruraru pionowego i możliwości jego udostępnienia. To pozbawia Prezesa UKE danych do przedstawienia rzetelnego Projektu.

Otóż nie bez powodu wielokrotnie wskazywaliśmy, że np. PT Netia posiada w naszym odczuciu wolne zasoby w swojej instalacji budynkowej tak pionowej (międzykondygnacyjnej) jak i poziomej (połączenia klatek schodowych wykonane np. w piwnicach bloków mieszkalnych), które mogłyby bez najmniejszego problemu posłużyć do świadczenia przez Wnioskodawcę usług telekomunikacyjnych. Wielokrotnie występowaliśmy o oględziny istniejącej infrastruktury sieci Netii, po to by Prezes UKE mógł bezsprzecznie stwierdzić jakimi wolnymi zasobami sieć ta dysponuje. Wnioski opieraliśmy także na dokumentacji zdjęciowej, jednak Prezes UKE za każdym razem odmawiał przeprowadzenia oględzin tej sieci. Uważamy, że nastąpiło tu pewne nieporozumienie. Otóż przesyłane przez nas zdjęcia instalacji budynkowej Netii nie miały na celu udokumentowanie tego, że Netia posiada lub nie określony typ kabli, który jest lub nie jest możliwy do wykorzystania przez Wnioskodawcę. Zdjęcia te dokumentowały przede wszystkim istnienie szerokiego i nie w pełni wykorzystanego ruraru PCV (instalacji wewnątrzbudynkowej), który umożliwia ułożenie dodatkowych i dowolnych kabli np. przez Wnioskodawcę.

Na stronie 22 Projektu czytamy:

„W odniesieniu do infrastruktury stanowiącej własność Netii, wskazać należy, że z załącznika do pisma Netii z dnia 14 marca 2016 r. wynika, że nie istnieje możliwość wykorzystania miedzianych kabli stanowiących element instalacji telekomunikacyjnych budynków należących do Netii (brak możliwości wykorzystania przez jakikolwiek inny podmiot). (...) W ocenie Prezesa UKE dokumentacja fotograficzna przedłożona przez Spółdzielnię do akt sprawy jest niewystarczająca aby uznać, że Netia wprowadziła w błąd Prezesa UKE i że w istocie istnieje możliwość udostępnienia infrastruktury Netii Operatorowi (fotografie obejmują tylko część instalacji, a na ich podstawie nie można ustalić, że są one możliwe do wykorzystania przez podmiot trzeci). W tym zakresie Prezes UKE podtrzymał swoje stanowisko i uznał za bezzasadną uwagę Spółdzielni zawartą w stanowisku konsultacyjnym z dnia 27 września 2016 r. Pismem z dnia 14 marca 2017 r. Spółdzielnia wniosła o przeprowadzenie dowodu z oględzin Budynków na okoliczność ustalenia, czy w Budynkach istnieje infrastruktura wewnątrzbudynkowa Netii możliwa do wykorzystania przez Operatora.”

oraz na stronie 20:

„Zgodnie z art. 30 ust. 1a pkt 4 Ustawy o Wspieraniu Rozwoju warunków, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, uważa się za spełniony w szczególności, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w innej technologii niż instalacja telekomunikacyjna w budynku.”

Wyjaśniamy więc, że nie podważamy faktu, iż Netia posiada kable miedziane jakiegoś typu, których nie może użyć Wnioskodawca. Przyjmujemy to do wiadomości po oświadczeniu Netii. Nasz wniosek poparty materiałem fotograficznym dotyczył czegoś zupełnie innego, tj. potwierdzenia istnienia miejsca w rurarzu wewnątrzbudynkowym Netii, który umożliwiłby ułożenie własnych kabli przez Wnioskodawcę. Od dawna informowaliśmy Prezesa UKE, co jest widoczne także w w/w cytacie, że według nas istnieje infrastruktura wewnątrzbudynkowa Netii możliwa do wykorzystania przez Operatora (Wnioskodawcę).

Tą infrastrukturą nie są w tym wypadku kable jako takie, lecz miejsce, w których można je ułożyć, czyli to, czego nie zaoferowała np. firma Toya informując, że jej rurarz jest zajęty w 100% i ułożenie nowych kabli w jej przypadku nie jest możliwe. PT Netia w wielu miejscach ma swoją instalację praktycznie pustą i właśnie ten fakt wskazywały zdjęcia.

Prezes UKE w bieżącej wersji Projektu z jakiegoś powodu zdaje się za infrastrukturę telekomunikacyjną uznawać wyłącznie kable telekomunikacyjne. Nie jest to jednak w naszym odczuciu poprawna interpretacja przepisów prawa. Otóż pierwszym, najbardziej ogólnym poziomem technologii w jakiej wybudowana jest sieć (instalacja telekomunikacyjna w budynku) jest rozróżnienie czy jest to technologia kablowa, czy też radiowa lub inna (np. laserowa). W przypadku kiedy mówimy o usługach telekomunikacyjnych świadczonych drogą kablową, o instalacji telekomunikacyjnej budynku o której mówi „Ustawa o Wspieraniu Rozwoju...” nie możemy myśleć jako o samych kablach. Jeśli tak było Prezes UKE miałby prawo wydawać decyzję o budowie samych kabli, a nie rur, w których kable te są umieszczane. Wydaje natomiast decyzje, których podstawą jest przeprowadzenie konkretnych kabli ale po wybudowaniu konkretnej infrastruktury wewnątrzbudynkowej międzykondygnacyjnej i w szczególności także o ich dostępność powinien spytać się wszystkich PT posiadających swoje instalacje telekomunikacyjne w budynkach objętych Projektem. Przeprowadzenie kabli bez istnienia instalacji budynkowej w ogóle nie byłoby możliwe.

Podsumowując prowadzenie przez Prezesa UKE niniejszej sprawy byłoby bezzasadne, jeśli sprawa miałaby dotyczyć tylko tego, czy Wnioskodawca może czy też nie może przeprowadzać własne kable w naszych zasobach mieszkaniowych. To, do czego staramy się nie dopuścić, to układanie kolejnej instalacji telekomunikacyjnej na klatkach schodowych i w piwnicach, rozumianej jako rurarz PCV (lub inny podobny) w sytuacji, kiedy inne tego typu rurarze są wciąż nie w pełni wykorzystane. I na to od samego początku zwracamy uwagę Prezesowi UKE składając odrzucane przez Prezesa UKE wnioski dowodowe.

Na koniec tej części opisu naszych wątpliwości cytujemy fragment ze strony 20 Projektu: „Obowiązek zapewnienia Dostępu w zakresie umożliwienia wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku aktualizuje się wówczas, gdy nie istnieje instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s”.

W naszym odczuciu instalacja telekomunikacyjna budynku złożona z pustego lub prawie pustego rurarzu PCV jest instalacją, przystosowaną do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internet o dowolnej prędkości, takiej, jaką udostępnią kable w niej ułożone przez Wnioskodawcę i generalnie dowolnego PT. Inna interpretacja tego przepisu doprowadziłaby do absurdu, szczególnie, że tak kable koncentryczne jak i kable typu UTP są i tak przeciągane przy każdorazowym podłączeniu nowego użytkownika sieci telekomunikacyjnej, każdorazowo od punktu dystrybucji Internetu często zlokalizowanego w piwnicy, do konkretnego użytkownika.

Tak więc w celu świadczenia usługi konkretnemu użytkownikowi i tak należy przeprowadzić do niego zupełnie nowy kabel, niezależnie od kabli już istniejących, ponieważ kable istniejące zazwyczaj nie kończą się w mieszkaniu konkretnego przyszłego abonenta.

Jeśli Projekt pozostanie w formie jak zaproponowany, będziemy mieli do czynienia z kolejnym absurdem, tj. następująca sytuacją w której Wnioskodawca rozpocznie „budowę kabli” od zbudowania nowego ruraru PCV, do czego na podstawie Projektu miałby prawo. W ten rurarz zacznie wciągać taki typ kabla, którego do tej pory na nieruchomości być może brakowało (kable koncentryczne). Jednak przed wybudowaniem własnej nowej instalacji telekomunikacyjnej z rur PCV istnieje już taka rura, innego PT, do której kabel swój mógłby zaciągnąć i bez wydania decyzji o dostępie.

W efekcie dojdziemy do sytuacji, której ustawa starała się unikać, tj. budowanie nowej instalacji budynkowej podczas gdy istnieje instalacja budynkowa telekomunikacyjna, którą można wykorzystać.

O poprawności naszego rozumienia ustawy świadczy zresztą fakt, że sam Prezes UKE prowadzi właśnie konsultacje projektu regulacji rynku, który w swoim zamyśle udostępnia instalacje wewnątrzbudynkową kilku dużych PT i projekt ten zdaje się dotyczyć właśnie miejsca w rurkach międzykondygnacyjnych, a nie samych kabli wewnątrzbudynkowych.

Wniosek: ponownie prosimy o potwierdzenie oczywistych dla nas informacji, że w naszych zasobach mieszkaniowych zlokalizowane są infrastruktury telekomunikacyjne różnych PT, w tym PT Netia, złożone z rur PCV, w których jest wolna przestrzeń do ułożenia nowych kabli telekomunikacyjnych np. Wnioskodawcy, co czyni bezzasadnym Projekt w formie jak obecnie zaproponowany.

W świetle zebranych przez Prezesa UKE danych o sposobie świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Wnioskodawcę chcielibyśmy zwrócić także szczególną uwagę na poniższy cytat z Projektu, s.23:

„Na podstawie zebranych informacji Prezes UKE stwierdził, że Operator nie ma możliwości skorzystania z wyżej wskazanych instalacji telekomunikacyjnych Budynków wykonanych przy użyciu kabli koncentrycznych, ponieważ nawet jeśli są przystosowane do dostarczenia usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, to nie są dostępne (art. 30 ust. 1 pkt 3 lit. b Ustawy o Wspieraniu Rozwoju).”

Otóż z analizy ostatnich wyjaśnień Wnioskodawcy, ale także z poprzednich składanych przez Niego informacji wynika, że najprawdopodobniej zamierzał świadczyć usługi tak dostępu do Internetu jak i dostępu do telewizji kablowej. Prawdopodobnie więc kabel UTP miał być używany do świadczenia usługi dostępu do Internetu, natomiast kabel koncentryczny wyłącznie do świadczenia usługi dostępu do telewizji. W związku z tym, że Projekt zakłada możliwość świadczenia usług poprzez instalację zbudowaną wyłącznie z kabli koncentrycznych, wydaje się, że w ogóle powyższy zapis, mówiący o możliwości osiągniętych prędkości, nie ma zastosowania, ponieważ dotyczy tylko Internetu, a Wnioskodawca prawdopodobnie chciał przez ten rodzaj kabli świadczyć wyłącznie usługę dostępu do telewizji.

Wniosek: Prosimy więc o jednoznaczne ustalenie czy wnioskodawca zamierza świadczyć usługi dostępu do Internetu przy wykorzystaniu kabli koncentrycznych. W innym wypadku jak wspomnieliśmy powoływanie się na wskazany zapis nie jest prawdopodobnie zasadne.

Dodatkowo chcemy zwrócić uwagę na kilka spraw formalnych:

1. Błąd w nazwie ulicy „Stadnego” – powtarzany wielokrotnie w projekcie decyzji. Poprawna nazwa ulicy to „Standego”, obecnie przemianowana na ulicę „Małej Piętnastki”.
2. Ulica Wandurskiego oraz Rudnickiego także zmieniły swoje nazwy. Obecnie nazywają się odpowiedni: Tyrmanda i Dedeciusa.

SPÓLDZIELNIA MIESZKANIOWA
„ZARZEW”
ZARZĄD

ZASTĘPCA PREZESA

inż. Mirosław Tobiański

PREZES

mgr Bogusław Hubert